

JC/GL/2014/01

22 декември 2014 година

Съвместни насоки

относно сближаването на надзорните практики по отношение
на съгласуваността на споразуменията за координиране на
надзора върху финансовите конгломерати

European Securities and
Markets Authority

JOINT COMMITTEE OF THE EUROPEAN
SUPERVISORY AUTHORITIES

Съдържание

Съвместни насоки относно сближаването на надзорните практики по отношение на съгласуваността на споразуменията за координиране на надзора върху финансовите конгломерати	4
Статут на настоящите насоки	4
Изисквания за отчетност	4
Дял I - Предмет и обхват	5
Дял II - Процедура за съотнасяне, структура за сътрудничество и споразумения за координиране	6
Процедура за съотнасяне	6
Структура за сътрудничество	8
Писмени споразумения за координиране между координатора и компетентните органи	8
Споразумения за координиране с надзорните органи на трети държави	9
Дял III – Координиране на обмена на информация в ситуация на действащо предприятие и в извънредна ситуация	9
Обхват и честота	9
Събиране на информация	10
Канали за комуникация	10
Комуникация с финансовия конгломерат	10
Комуникация при извънредна ситуация	10
Дял IV - Надзорна оценка на финансовите конгломерати	11
Оценка на финансовото състояние на финансов конгломерат	11
Оценка на политиките за капиталова адекватност	11
Оценка на концентрациите на риск	12
Оценка на вътрешногруповите сделки	12
Оценка на механизмите за вътрешен контрол и процесите за управление на риска	13
Дял V - Надзорно планиране и координиране на надзорни дейности в ситуация на действащо предприятие и в извънредна ситуация	14
Планиране и координиране на надзорни дейности	14
Координиран план за действие	14
Разпределяне и делегиране на задачи	15
Планиране при извънредна ситуация	15
Дял VI - Процеси на вземане на решения от компетентните органи	15
Процедури, които се използват при процесите по консултиране	16
Процедури, които се използват при процесите на постигане на съгласие	16
Процедури, които се използват при годишния преглед на изключенията	17

Процедури, които се използват при координирането на принудителните мерки	18
Дял VII - Заключителни разпоредби и прилагане	18

Съвместни насоки относно сближаването на надзорните практики по отношение на съгласуваността на споразуменията за координиране на надзора върху финансовите конгломерати

Статут на настоящите насоки

В този документ се съдържат насоките, издадени съгласно член 16 и член 56, алинея 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията; Регламент (ЕС) № 1094/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване); и Регламент (ЕС) № 1095/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари)) – „Регламенти за ЕНО“. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламентите за ЕНО компетентните органи и финансовите институции трябва да полагат всички усилия за спазването на насоките.

Насоките отразяват позицията на ЕНО относно подходящите надзорни практики в рамките на Европейската система за финансов надзор или относно това, как следва да се прилага правото на Съюза в определена област. Спазването на насоките следва да се гарантира, като попадащите в приложното им поле компетентни органи ги включат в надзорните си практики по целесъобразност (напр. като изменят нормативната си уредба или надзорните процеси), включително в случаите, когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за отчетност

Съгласно член 16, параграф 3 от Регламентите за ЕНО компетентните органи трябва да уведомят съответния ЕНО дали спазват или възнамеряват да спазват тези насоки, като изтъкнат причини за неспазването, до 23 февруари 2015 г. Ако в посочения срок не постъпи уведомление, съответният ЕНО счита, че компетентните органи не спазват насоките. Уведомленията се изпращат до

compliance@eba.europa.eu, fidcodguidelines.compliance@eiopa.europa.eu и

compliance.ficod@esma.europa.eu референция „JC/GL/2014/01“. Уведомленията се подават от лица със съответните правомощия да докладват за наличието или липсата на съответствие от името на своите компетентни органи.

Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕНО в съответствие с член 16, параграф 3.

Дял I - Предмет и обхват

1. Настоящите насоки изпълняват изискването, посочено в член 11, параграф 1 от Директива 2002/87/ЕО¹ (Директива за финансовите конгломерати) за ЕНО, посредством Съвместния комитет, за създаване на насоки относно сближаването на надзорните практики по отношение на съгласуваността на споразуменията за координиране на надзора, в съответствие с член 116 от Директива 2013/36/ЕС² и член 248, параграф 4 от Директива 2009/138/ЕО³.
2. Насоките целят да разяснят и подобрят сътрудничеството между компетентните органи на трансгранична и междусекторна база и да допълнят функционирането на секторни колегии (ако има такива), където трансгранична група е идентифицирана като финансов конгломерат съгласно Директива 2002/87/ЕО. Настоящите насоки също целят подобряване на равнопоставеността на вътрешния пазар, като гарантират, че е налице съгласувано надзорно координиране.
3. В член 11, параграф 1 от Директива 2002/87/ЕО са изложени задачите на компетентния орган, натоварен с упражняването на допълнителния надзор (координатора), и се изисква от този орган и от други съответни компетентни органи и, когато е необходимо, другите заинтересовани компетентни органи, да са въвели споразумения за координиране.
4. Адресати на насоките са компетентните органи, както са определени в член 2, параграф 16 от Директива 2002/87/ЕО, и ЕЦБ в съответствие с член 4 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета.
5. Освен ако не е посочено друго, препратките в настоящите насоки касаят съответната разпоредба на Директива 2002/87/ЕО.

¹ Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат (ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1).

² Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г. стр. 338)

³ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1)

Дял II - Процедура за съотнасяне, структура за сътрудничество и споразумения за координиране

6. Съотнасянето е процес на събиране и анализиране на информацията, необходима за идентифицирането на предприятията, съставляващи финансов конгломерат в съответствие с член 3 от Директива 2002/87/ЕО, и върху които от компетентните органи се изисква да извършат допълнителен надзор посредством споразуменията за координиране на надзора съгласно член 11, параграф 1 от Директива 2002/87/ЕО.

Процедура за съотнасяне

7. Координаторът следва да осъществи процедурата за съотнасяне в сътрудничество с други компетентни органи, които са лицензирали регулираните предприятия във финансовия конгломерат. Тези компетентни органи следва да използват резултата от процедурата за съотнасяне за определяне на подходящата степен на допълнителен надзор въз основа на организацията, мащаба и сложността на финансовия конгломерат.
8. Процедурата за съотнасяне следва да бъде осъществена, като надлежно се отчита процесът на идентифициране, описан в член 4 от Директива 2002/87/ЕО. По същия начин резултатът от процедурата за съотнасяне следва да бъде използван в годишните актуализации на процеса на идентифициране на финансовия конгломерат.
9. Процедурата за съотнасяне следва да включва събиране и анализиране на информацията, необходима за идентифицирането на компетентните органи, които трябва да са въвели споразумения за координиране в съответствие с член 11, параграф 1 от Директива 2002/87/ЕО.
10. Координаторът следва да гарантира осъществяването на процеса по съотнасяне въз основа на следните предпоставки:
 - а) финансовият конгломерат вече е идентифициран в съответствие с член 4 от Директива 2002/87/ЕО и посредством сътрудничество между компетентните органи;
 - б) съществува секторна колегия, създадена съгласно член 116 от Директива 2013/36/ЕС или член 248, параграф 2 от Директива 2009/138/ЕО; и координаторът е избран в съответствие с член 10 от Директива 2002/87/ЕО.
11. Процедурата за съотнасяне следва:

- а) да отчита резултата от процесите по установяване на съответствие, извършени на секторно ниво;
- б) да се съсредоточи върху междусекторни връзки, като тесни връзки и участия, между регулираните предприятия във финансовия конгломерат, финансовият холдинг със смесена дейност или другите предприятия на финансовия конгломерат от значение за надзора.
12. За подготовката на проект на процедура за съответствие и изпращането му до съответните компетентни органи за тяхно участие, координаторът следва да установи диалог с регулираното предприятие, спрямо което упражнява надзор и което е начело на финансовия конгломерат; когато начело на финансовия конгломерат не стои регулирано предприятие, освен с предприятието, начело на конгломерата, координаторът следва да установи диалог и с регулираното предприятие, спрямо което упражнява надзор, съгласно член 10, параграф 2, буква б) от Директива 2002/87/ЕО.
13. Съотнасянето следва да се актуализира редовно, поне веднъж годишно, като се отчитат промените в структурата на финансовия конгломерат. Всички актуализации на първоначалното съотнасяне следва да бъдат изпратени до всички съответни компетентни органи.
14. Съотнасянето следва да взема предвид всички предприятия, които са от значение за надзора в рамките на групата, и следва да посочва в кой от следните финансови сектори попада всяко регулирано предприятие:
- а) застрахователни и презастрахователни предприятия; или
- б) кредитни институции и инвестиционни посредници.
15. За предприятията, които са от значение за надзора, споменати в параграф 14, съотнасянето следва да идентифицира:
- а) всички дъщерни предприятия от ЕИП;
- б) клонове в ЕИП, които са значими за местния пазар или са важни за секторната група, съгласно определенията за подобни клонове, установени в съответните секторни директиви;
- в) дъщерни предприятия и клонове извън ЕИП от значение за секторната група; и
- г) списък на съответните участия в рамките на групата по смисъла на член 2, параграфи 11 и 12 от Директива 2002/87/ЕО

16. Координаторът следва да представи съотнасянето като използва образеца в приложение 1.

Структура за сътрудничество

17. Въз основа на резултатите от проверката за съотнасяне координаторът следва да реши дали, за да изпълни своите задачи и да постигне необходимата степен на сътрудничество между компетентните органи, е необходимо да добавя конкретна точка към дневния ред на своята секторна колегия, създадена съгласно член 116 от Директива 2013/36/ЕС или член 248, параграф 2 от Директива 2009/138/ЕО, или за създаване на други процедурни споразумения като напр. отделни заседания, посветени на допълнителния надзор върху финансовите конгломерати, или други форми на редовна комуникация между съответните компетентни органи. Координаторът следва да покани ЕНО на съответните заседания и да ангажира ЕНО в другите форми на редовна комуникация между съответните компетентни органи.
18. Броят на участниците в заседанията или дейностите, свързани с допълнителния надзор, следва да бъдат адекватни на преследваните цели. Координаторът следва да гарантира, че другите компетентни органи са напълно и своевременно информирани за дейностите и резултатите на секторната колегия.

Писмени споразумения за координиране между координатора и компетентните органи

19. Писмените споразумения за координиране, създадени за секторен надзор, следва да бъдат допълнени с всички допълнителни разпоредби, необходими за улесняване на ефективния допълнителен надзор върху финансов конгломерат.
20. Допълнителните разпоредби следва да бъдат изготвени така, че да отразяват естеството, размера и сложността на финансовия конгломерат. Допълнителните разпоредби към писмените споразумения следва да включват поне процедурите, които да се спазват при извънредна ситуация, при която следва да бъдат осигурени по-висока честота на контактите и по-бърз отговор.
21. Другата възможност е координаторът и компетентните органи да се споразумеят за нови писмени споразумения за координиране на равнище финансов конгломерат, които следва да включват обхвата и честотата на обмена на информация и да препращат към параграфи 24 и 25 във връзка с координирането и обмена на информация в ситуация на действащо предприятие и в извънредна ситуация и параграф 33 относно оценката на финансовото състояние на конгломерат.

Споразумения за координиране с надзорните органи на трети държави

22. Когато финансов конгломерат има значими предприятия в трети държави, координаторът следва да включи компетентните органи на третите държави в споразуменията за сътрудничество относно финансовия конгломерат, като се прилагат член 19 от Директива 2002/87/ЕО и секторните правила относно еквивалентен надзорен подход и сравними разпоредби за поверителност.

Дял III – Координиране на обмена на информация в ситуация на действащо предприятие и в извънредна ситуация

Обхват и честота

23. В обхвата на обмена на информация между компетентните органи следва да се включва цялата относима или съществена информация, необходима за посочените в член 11 от Директива 2002/87/ЕО задачи. Когато е приложимо, това следва да включва информация, която е от значение за извършването на стрес тестове на финансовите конгломерати, както е посочено в член 9, буква б) от Директива 2002/87/ЕО.
24. Обменът на информация между координатора и компетентните органи следва да отразява нуждите на участващите надзорни органи. При координирането на информационните потоци координаторът следва надлежно да отчита естеството на поднадзорните предприятия във финансовия конгломерат, тяхното значение в рамките на конгломерата и значимостта им на местните пазари.
25. Компетентните органи следва да постигнат съгласие относно честотата, форматите и образците за редовен обмен на информация. Между координатора и компетентните органи следва да бъде постигнато съгласие относно образците, по-специално за събиране на информация относно концентрациите на риск и вътрешногруповите сделки.
26. Ако компетентен орган получи искане за относима информация от друг компетентен орган, той следва своевременно да предостави информацията. Всяка друга съществена информация, която може да повлияе на финансовото състояние на конгломерата като цяло или на което и да е от неговите предприятия, следва да бъде съобщена на координатора или на съответния компетентен орган възможно най-бързо.

Събиране на информация

27. Компетентните органи следва да съберат информацията от предприятията, спрямо които осъществяват надзор, и да я предоставят на координатора и на другите компетентни органи, освен ако не са постигнати конкретни договорености друг компетентен орган да събере съответната информация от тези предприятия.
28. Координаторът следва да координира исканията за информация относно финансовия конгломерат. Координаторът и компетентните органи следва да гарантират, че съществуващата регулаторна отчетност се използва в максимална степен и че се избягва дублирането на отчети.

Канали за комуникация

29. Компетентните органи и координаторът следва да имат предвид ползването на пълния набор от канали за комуникация (включително заседанията на колегията, официални писма, електронни писма, телефонни разговори/видео/конференции и интернет платформи) и следва да постигнат съгласие относно това кои канали за комуникация да бъдат използвани за събиране и разпространяване на информация за финансовия конгломерат. Цялата поверителна и чувствителна информация следва да се споделя посредством защитен канал за комуникация. В частност, компетентните органи следва да използват сигурни интернет-базирани платформи за комуникация, когато са налични.

Комуникация с финансовия конгломерат

30. Координаторът следва да отговаря за комуникацията с предприятието майка, начело на групата, а при липсата на предприятие майка — с регулираното предприятие с най-голямо балансово число в най-големия финансов сектор в групата. Компетентните органи следва да информират координатора, преди да комуникират директно с предприятието майка или с регулираното предприятие. Ако извънредни обстоятелства не позволяват предварително уведомление, компетентните органи следва своевременно да информират координатора за естеството и резултата на комуникацията.

Комуникация при извънредна ситуация

31. Компетентен орган, който идентифицира извънредна ситуация, оказваща влияние върху регулирани предприятия във финансов конгломерат, следва да предупреди координатора и другите компетентни органи, чиито поднадзорни предприятия могат да бъдат засегнати от тази ситуация. Компетентните органи следва да си сътрудничат тясно, когато е необходимо, и активно да обменят относима информация. Координаторът гарантира, че ЕНО са информирани по

целесъобразност за всички значими развития в съответствие с член 18, параграф 1 от Регламентите за ЕНО.

Дял IV - Надзорна оценка на финансовите конгломерати

Оценка на финансовото състояние на финансов конгломерат

32. Координаторът следва да поддържа диалог със съответните компетентни органи, за да изпълни задачата по надзорен преглед и оценка на финансовото състояние на финансовия конгломерат. Като се има предвид структурата на групата и както е договорено по време на извършване на съотнасянето, координаторът следва да оцени цялостния рисков профил на финансовия конгломерат.
33. Координаторът следва да гарантира, че диалогът идентифицира:
- а) основни уязвими места и недостатъци на предприятията във финансовия конгломерат, като особено внимание е отделено на техните междусекторни връзки; и
 - б) управление на риска и въпроси, свързани с контрола във връзка със спазването на капиталови изисквания, концентрациите на риск и вътрешногруповите сделки.

Оценка на политиките за капиталова адекватност

34. Координаторът и съответните компетентни органи следва да разгледат политиките за капиталово планиране на регулираните предприятия във финансов конгломерат. Прегледът на групова основа следва да взема предвид и да надгражда върху подобни анализи, извършени на секторно равнище и на база отделно предприятие.
35. Подобни оценки не засягат изискванията за капиталова адекватност, както са посочени в секторното законодателство, и не следва да дублират изчисляването на капиталовата адекватност на финансовия конгломерат съгласно делегирания регламент на Европейската комисия за допълване на Директива 2002/87/ЕО.⁴
36. Координаторът отговаря за оценката на политиките за капиталова адекватност на конгломерата. За да подготви оценката, координаторът следва да отчете оценките на политиките, предоставени от съответните компетентни органи.

⁴ Делегиран регламент (ЕС) № 342/2014 на Комисията от 21 януари 2014 г. за допълване на Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за приложение на методите за изчисляване на изискванията за капиталова адекватност на финансовите конгломерати (ОВ L100, 3.4.2014 г., стр. 1)

37. По отношение на изчисляването на капиталовата адекватност, координаторът следва да се допита до съответните компетентни органи относно изключването на дадено предприятие от изчислението; вижте параграф 58, точка а) от настоящите насоки.

Оценка на концентрациите на риск

38. За да извърши допълнителен надзор на концентрациите на риск на регулираните предприятия във финансов конгломерат, координаторът следва да си сътрудничи със съответните компетентни органи, за да наблюдава как концентрациите на риск могат да създадат потенциални верижни ефекти в рамките на финансовия конгломерат, конфликти на интереси и заобикаляне на секторни правила.
39. Като отчетат структурата на финансовия конгломерат, координаторът и съответните компетентни органи следва да постигнат съгласие дали за ефективната оценка на концентрациите на риск е необходимо да бъде поискана информация от регулираните предприятия в рамките на финансовия конгломерат за допълване на информацията, която вече е налична посредством изискванията за отчетност.
40. Информацията, обменена между координатора и компетентните органи, може да включва, ако е налично, следното:
- а) как регулираните предприятия в рамките на финансовия конгломерат управляват рисковите експозиции, покриващи различни категории риск;
 - б) анализ и оценка от компетентните органи на вътрешната отчетност и системите за лимити на ниво подгрупи или отделни предприятия във финансовия конгломерат;
 - в) концентрации на риск на междусекторно ниво, различни от концентрации на риск, които вече са оценени на трансгранично ниво в рамките на всеки сектор.
41. Координаторът и компетентните органи следва да се информират взаимно за надзорните дейности или мерки, предприети спрямо предприятия в рамките на финансовия конгломерат във връзка с концентрациите на риск. Координаторът следва да бъде готов да улесни набелязването на съвместни надзорни мерки във връзка с това.

Оценка на вътрешногруповите сделки

42. За да извърши допълнителен надзор на вътрешногруповите сделки в рамките на група регулирани предприятия във финансов конгломерат, в сътрудничество със съответните компетентни органи, координаторът следва да наблюдава как вътрешногруповите сделки могат да създадат потенциални верижни ефекти в

рамките на конгломерата, конфликти на интереси и заобикаляне на правила в сектора.

43. Координаторът и компетентните органи следва да решат дали да поискат от регулираните предприятия в рамките на финансовия конгломерат повече информация в допълнение на информацията, вече събрана посредством съществуваща отчетност в различни юрисдикции и сектори, като се отчита структурата на финансовия конгломерат.
44. Координаторът и компетентните органи следва да се споразумеят относно:
- а) видовете вътрешногрупови сделки , които да бъдат наблюдавани, като се отчита структурата на финансовия конгломерат, както и определението за вътрешногрупова сделка съгласно член 2, параграф 18 от Директива 2002/87/ЕО; и
 - б) праговете за отчетност за вътрешногрупови сделки , на базата на регулаторния капитал и/или технически разпоредби.
45. Координаторът и компетентните органи следва да се информират взаимно за надзорните дейности или мерки, предприети спрямо предприятия в рамките на финансовия конгломерат във връзка с вътрешногрупови сделки. Координаторът следва да е готов да улесни набелязването на съвместни надзорни мерки във връзка с това.

Оценка на механизмите за вътрешен контрол и процесите за управление на риска

46. С цел оценка на процесите на управление на риска и механизмите за вътрешен контрол, координаторът следва да си сътрудничи със съответните компетентни органи.
47. Компетентните органи следва да осигурят на координатора съответна информация относно своята оценка на процесите за управление на риска и механизмите за вътрешен контрол на регулираните предприятия (независимо дали на индивидуално или на подконсолидирано ниво), идентифицираните съществени недостатъци, и методологиите, използвани при извършването на техните оценки.
48. Координаторът следва да обсъди индивидуалните оценки и общата оценка със съответните компетентни органи с оглед на:
- а) оценка на устойчивостта на управлението на риска и механизмите за контрол в сектора за редуциране на съществените рискове за конгломерата и идентифициране на потенциални канали за разпространение на проблеми; и

б) постигане на последователно становище на ангажираните компетентни органи относно управлението на риска и системите за контрол на финансовия конгломерат.

Дял V - Надзорно планиране и координиране на надзорни дейности в ситуация на действащо предприятие и в извънредна ситуация

Планиране и координиране на надзорни дейности

49. След анализ, извършен в съответствие с дял IV, координаторът следва да включи планирането и координирането на надзорни дейности за надзора върху финансов конгломерат в установения процес на колегията в сътрудничество със съответните компетентни органи.
50. Когато са налице конкретни процедурни споразумения, описани в параграф 17, координаторът следва да организира поне едно присъствено заседание на колегията годишно.
51. Когато липсва конкретна точка, добавена в дневния ред на секторна колегия, за допълнителен надзор, координаторът като председател на секторна колегия следва поне веднъж годишно да покани председателя на другата секторна колегия или компетентните органи, в случай че липсва секторна колегия, да присъства на заседание на колегията, на която координаторът е председател. Координаторът следва да включи точки, които имат отношение към допълнителния надзор в дневния ред на това заседание. На поканените компетентни органи от други финансови сектори следва да им бъде позволено да предложат допълнителни точки в дневния ред на заседанието на колегията.

Координиран план за действие

52. Когато е учредена само една секторна колегия, свързаната с надзора върху финансовите конгломерати надзорна дейност следва да бъде включена в координирания план за действие на тази колегия. Въпроси, свързани с допълнителния надзор, следва да бъдат отбелязани отделно с препратка към надзорната дейност съгласно Директива 2002/87/ЕО.
53. Когато има конкретен въпрос, добавен към дневния ред на секторната колегия за надзор на финансов конгломерат, след като се консултира със съответните компетентни органи, координаторът следва да реши дали да има конкретен координиран план за действие за допълнителни надзорни дейности. Когато

надзорът върху финансовия конгломерат е част от секторна колегия, координираният план за действие за финансовия конгломерат следва да бъде специална част от координирания план за действие на колегията.

Разпределяне и делегиране на задачи

54. Координаторът следва да ръководи дискусията за това дали и как, като се отчитат съществуващите правила в сектора, задачите следва да бъдат разпределяни и делегирани с оглед на осъществяването на прегледа на финансовото състояние на финансовия конгломерат и на другите задачи, свързани с допълнителния надзор. Дискусията следва да отчита начина, по който са организирани поднадзорните предприятия, и следва да бъде пропорционална на естеството, мащаба и сложността на финансовия конгломерат.

Планиране при извънредна ситуация

55. Съществуващите планове при извънредна ситуация, разработени на секторно ниво за сътрудничество на органите при извънредна ситуация⁵, следва да бъдат споделени с всички компетентни органи, отговарящи за надзора на регулирано предприятие във финансов конгломерат, попадащо под координацията на координатора. Ако план при извънредна ситуация съществува само във връзка с един сектор, той следва да бъде предоставен на компетентните органи, отговарящи за другите сектори, и информацията за контакт на тези компетентни органи следва да бъде включена в този план при извънредна ситуация. Координаторът отговаря за поддръжката на плана при извънредна ситуация на равнището на финансовия конгломерат.

Дял VI - Процеси на вземане на решения от компетентните органи

56. В дял VI са посочени процедурите, които да бъдат следвани от компетентните органи при различните процеси на вземане на решение, посочени в Директива 2002/87/ЕО. След идентифицирането на подобни процеси на вземане на решения в директивата, те са разделени на четири основни категории: процедури при процесите по консултиране; процедури при процесите по постигане на съгласие;

⁵ Както е посочено в член 114, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС и в [член 355 от Делегиран регламент (ЕС) № .../... на Комисията от XXX за допълване на Директива 2009/138/ЕС]

процедури при годишния преглед на изключенията; и процедури при координирането на принудителни мерки.

Процедури, които се използват при процесите по консултиране

57. Процесите по консултиране, посочени в този дял, са следните:

- а) процес по консултиране, извършен в съответствие с трета алинея на член 6, параграф 5 от Директива 2002/87/ЕО;
- б) процес по консултиране, извършен в съответствие с първа алинея на член 12, параграф 2 от Директива 2002/87/ЕО;
- в) процес по консултиране, извършен в съответствие с втора алинея на член 18, параграф 1 от Директива 2002/87/ЕО.

58. При осъществяване на консултации компетентните органи следват мерките по-долу:

- а) компетентният орган, осъществяващ консултирането, следва ясно да посочи предмета на консултирането, предложеното решение, неговата обосновка и естеството на отговора, очакван от запитаните компетентни органи;
- б) минималният срок за консултиране следва да бъде две седмици, който може да бъде намален от координатора при спешни случаи, освен ако не е посочено друго в споразуменията за координиране, сключени в секторната колегия;
- в) когато компетентният орган, от който е поискана консултация, не предостави отговор в рамките на срока за консултиране, осъществяващият консултирането компетентен орган следва да счита, че този компетентен орган няма възражения относно предложеното решение.

Процедури, които се използват при процесите на постигане на съгласие

59. Процесите на постигане на съгласие, посочени в този дял, са следните:

- а) процес на постигане на съгласие в съответствие с трета алинея на член 3, параграф 6 от Директива 2002/87/ЕО;
- б) процес на постигане на съгласие в съответствие с член 5, параграф 4 от Директива 2002/87/ЕО;
- в) процес на постигане на съгласие в съответствие с член 10, параграф 3 от Директива 2002/87/ЕО;

г) процес на постигане на съгласие в съответствие с член 18, параграф 3 от Директива 2002/87/ЕО.

60. При постигане на съгласие компетентните органи следва да преминат през следните стъпки:

а) преди постигане на съгласието координаторът следва да проведе дискусия между съответните компетентни органи, като организира едно или повече присъствени или неprisъствени заседания (телеконферентна връзка).

б) след като бъде постигнато съгласие, то трябва да бъде отразено в писмен документ, съдържащ подходящо описание на мотивите за постигането на съгласието. Документът следва да бъде подписан от името на координатора и другите съответни компетентни органи. В случай на несъгласие, по искане на който и да е от другите съответни компетентни органи или по своя собствена инициатива, координаторът следва да се допита до съответния ЕНО. Когато е поискана консултация от ЕНО, всички компетентни органи следва да вземат предвид неговото становище при постигане на съгласието. Когато един или повече компетентни органи откажат да постигнат съгласие, независимо от това другите компетентни органи могат да постигнат съгласие помежду си и координаторът следва да уведоми съответния ЕНО за невъзможността да се постигне пълно съгласие.

в) координаторът може да покани надзорните органи на трети държави да бъдат част от писменото споразумение, когато е целесъобразно, след оценка на съответствието на изискванията за поверителност, приложими за тези надзорни органи на трети държави.

Процедури, които се използват при годишния преглед на изключенията

61. При извършването на годишния преглед на изключенията, прилагани при допълнителния надзор, и на прегледа на количествените показатели, посочени в член 3 от Директива 2002/87/ЕО, и на рисково базираните оценки, прилагани за финансови групи в съответствие с член 3, параграф 9 от Директива 2002/87/ЕО, компетентните органи следва да извършат следните стъпки:

а) за целите на извършване на прегледа, компетентните органи следва да действат в съответствие с надзорен план, за който се постига съгласие достатъчно рано;

б) прегледът и процесът следва да бъдат ръководени от координатора, който организира необходимите заседания за осъществяването на правомощията;

в) координаторът пресмята необходимите ресурси и ги съобщава на съответните компетентни органи; координаторът и другите съответни

компетентни органи следва да разпределят ресурсите в съответствие с оценката на координатора;

г) когато прегледът посочи, че е целесъобразно да се направят промени в изключенията, количествените показатели или рисково базираните оценки, компетентните органи следва да приложат процеса, посочен в параграф 60 за постигането на съгласие по тези промени.

Процедури, които се използват при координирането на принудителните мерки

62. За координиране на принудителните мерки и надзорните действия, които да бъдат предприети съгласно член 16 от Директива 2002/87/ЕО за коригиране на ситуация, при която i) регулирани предприятия във финансов конгломерат не спазват допълнителните изисквания, посочени в членове 6—9 от Директива 2002/87/ЕО; или ii) изискванията са изпълнени, но въпреки това платежоспособността може да бъде застрашена; или iii) вътрешногруповите сделки или концентрации на риск са заплаха за финансовото състояние на регулираните предприятия, компетентните органи следва да предприемат следните действия:

а) процесът по координиране следва да бъде ръководен от координатора, който организира необходимия брой заседания за осъществяването на правомощията;

б) координаторът следва да пресметне ресурсите, които са необходими, и да информира съответните компетентни органи; координаторът и съответните компетентни органи следва да разпределят достатъчно ресурси в съответствие с оценката на координатора.

63. При координирането на принудителни мерки, следва да бъдат прилагани процесите за обмен на информация, описани в дял III.

Дял VII - Заключителни разпоредби и прилагане

64. Настоящите насоки се прилагат от датата на изискването за отчетност, посочено на страница 4.